

דברים על אבישי

עשור חלף מאז החלטת, אבישי, להיפרד בחטף מהעולם ומיקיריך. נהוג לעיתים לומר שזכרם של המתים מיטשטש במשהו ככל שהשנים עוברות. ככל שהדבר עלול להישמע די מוזר, אני זוכר אותך היטב, ממש היטב. אני מוצא עצמי מגיע מעת לעת לבית אבי חי וכאשר אני עובר דרך הכניסה הראשית או דרך "כניסת רחוב קק"ל" אני נזכר בך ולעיתים ממש מדמיין ורואה אותך ניצב בפתח מסודר ומחוייך. הפרשנות שלי לכך היא שגם בחלוף הזמן היית דמות משמעותית בחיי והותרת בי חותם. כנראה שנדרשת פרספקטיבה של זמן כדי להגיע להכרה שכזו.

אין לי ספק שלא מדובר רק בטראומה שחוויתי עם קבלת הבשורה המרה אותה אני זוכר היטב, כמו גם את ההלוויה שבה היה ברור לי שאני חייב לומר דברים לכבודך.

אין ספק גם שהחידה שהותרת מאחוריך עוכרת שלווה ומוטבעת בזיכרוני, אבל העניין הוא ממש לא רק בזה.

הזיכרון קשור לכך שאני יודע בוודאות שהיית אדם מיוחד וייחודי. הבנתי זאת עוד בחייך והדברים התחוורו וממשיכים להתחוור ככל שהזמן חולף. אם לנסות ולמצות את הייחוד מעבר למאור הפנים ונועם ההליכות והשיח, נראה לי שאתה חקוק בי וכנראה גם באחרים כדמות נעלה מבחינה מוסרית. אדם רגיש באופן יוצא דופן ובכל מאודו לעוולות העולם והארץ. שוחחנו על כך לא מעט כאשר היית מאבטח בבית אבי חי ואני מנהל המוסד. מהרגע הראשון בו נפגשנו סקרנות אותי כי מה לאדם כמון בתפקיד שכזה? אינני מזלזל חס וחלילה בשום עיסוק ובשום אדם אבל היית כמו שאומרים: "חריג בנוף". ככל שעבר הזמן מצאתי עצמי מחפש אותך, ושמח כאשר נכחת, כדי לשוחח, פשוט לשוחח על השואה ועיסוקך בה, על פוליטיקה, על צדק חברתי ועל מה שקורה במציאות שמסביב. מצאתי בך בגרות ורצינות, עומק ערכי ומוסרי וזוויות התבוננות מיוחדות שהזינו הפרו והרשימו אותי.

אני מודה שלא חשדתי אז כלל שיתכן שקשיי העולם חורצים בך חריצים קשים ומאיימים ויתכן שאתה חסר מנגנונים להתמודד עימם.

אתה עולה בזיכרוני תכופות כאשר אני מתבונן, כמו אחרים, במתרחש בחברה הישראלית וגם בעולם הסובב. למרבה הצער, ואולי אף האימה, דברים שהעסיקו אותך וטרדו את מנוחתך, הולכים ומחריפים כיום. שאלתי עצמי ממש לא מזמן מה היית אומר, אבישי, על גילויים סמי-פשיסטיים בקרב ציבורים מסוימים בארץ וכיצד היית מגיב על נסיונות החקיקה האנטי-דמוקרטית בכנסת.

הכתיבה אליך מוזרה לי, אינני רגיל לשוח עם מתים, אבל בכל הקשור אליך כתיבה שכזו היא כמעט הכרחית שכן, במובן עמוק, קשה להסבר אתה נוכח בסביבתי. ואולי יש משהו ספק-מנחם עבורי בכך שאדם מיוחד וייחודי כמוך התהלך בינינו.

אתה חסר, חסר מאוד אבישי יקר, ואני זוכר אותך בכאב, בהערצה ובאהבה.

צני צניסון
מנהל קהילה - סגל